



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorvm Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. CXXIII. Ad te leuaui oculos meos, &c. Carm. gen. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](#)

Cælo culmina, & ædium
 Moles nobilium, & uo
 Augustam populo urbem:
 Vrbem, quam procul ultimis
 Terræ finibus exciti
 Petunt Ifacidæ, ut Deum
 Placent more parentum.
 Iuslæm cælitus oppidis
 Vrbem ius dare cæteris:
 Et sedem fore Dauidis
 Cuncta in sæcula proli.
 Mater nobilis urbiuum,
 Semper te bona pax amet:
 Et te semper amantibus
 Cedant omnia rectè.
 Semper pax tua mœnia
 Colat: semper in ædibus
 Tuis copia dextera
 Larga munera fundat.
 Dulcis Ifacidum domus,
 Te pax incola sospitet:
 Sedes numinis, omnia
 Succedant tibi faustè.

P S A L . C X X I I I . Ad te leuaui oculos meos,
 &c. Carm.gen. 6.

A D te leuaui, rex, pater, & Deus,
 Ad te leuaui lumina, qui procul
 Contagio humano remotus,
 Tempa habitas radiata cæli.

Vt

Vt seruus obseruat domini manus,
 Gestus & omnes lumine mobili,
 Arguta ceu nutus acutis
 Serua oculis dominæ tuerit:
 Te nostra spectant, te Domine & Deus,
 Intenta mentis lumina, dum graues
 Iras remittas, seruulisq;
 Des ueniam bonus atq; pacem.
 Iam lenis in nos respice: seruulis
 Iam parce tandem, parce fidelibus,
 Quos hostis insultans superbo
 Ludificatq; premitq; vultu.
 Contemptus hosti ac opprobrium sumus,
 Vitæq; tædet, ferre animus nequit
 Supercili fastum superbi,
 Ludibriumq; opibus tumentum.

PSAL. CXXIIII. *Nisi quia Dominus
erat in nobis, &c.* Carm. gen. 27.

Ni fauentis affuisset numinis præsentia,
 (Dicat Isaci propago) Numinis præsentia
 Ni fauentis affuisset, quum ueniret perditum
 Nos superba multitudo, freta stultis uiribus,
 Forte uiuos deuorassent: debilesq; & pauculos:
 Ira feruidi furoris auida nostri sanguinis,
 Obruisset instar undæ nos procella cladium:
 More torrentis niuali ab imbre turgidi impero
 Nos repente sustulisset: usq; ad animam gur-
 gites,
 Vsq; ad animam transiissent gurgites imperuij

Q. iii